

Muži v mateřských a základních školách:

Karel Procházka

28.2.2025 - | Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR

Karel Procházka se k práci ve školství dostal přes studium na pedagogické fakultě. Momentálně zakotvil u dětí v družině, kde pracuje už sedmým rokem, konkrétně ve škole da Vinci.

1. Jak jste si vybral práci, kterou děláte? Chtěl jste práci s dětmi dělat odjakživa?

Nabídka na práci ve škole da Vinci přišla jako rána z čistého nebe od kamarádky, která hledala nové kolegy do školní družiny. I přes vystudovanou pedagogickou školu mě kvůli vadě řeči odmítali ve školství zaměstnat. Řekl jsem si proto, že to ještě jednou zkusím a to nejhorší, co se může stát je, že mě nevezmou, nebo mne po pár měsících vyhodí:) Vzali mě a ve škole tak pracuji už sedmým rokem. V dětství jsem vyrůstal v širší rodině se sourozenci, bratranci, sestřenicemi a později i jejich dětmi. Scházeli jsme se a často si pomáhali. Tam někde začala láska k práci s dětmi, která pokračovala přes vedení kroužků, táborů a jiných aktivit.

Koníčkem Karla Procházky jsou historická řemesla, i díky tomu vnáší mezi děti nové přístupy k práci nebo lásku k historii.

2. Co vás na této práci baví a co je na ní nejnáročnější?

Baví mě vymýšlet nové aktivity, ke kterým se děti samy vrací. Můj koníček jsou historická řemesla a šerm, a tak jsem mezi děti vnesl i nové přístupy k práci a občas i lásku k historii. Nejnáročnější je být pevný v pravidlech. Mít laskavou a pevnou ruku, i když mě za to občas nemají rádi.

3. Čím to podle Vás je, že v předškolním vzdělávání a na 1. stupni základních škol učí tak málo mužů?

Řekl bych, že základním problémem budou předsudky a genderové role. Málo rodičů a chlapců vůbec uvažuje o tom, že by chtěli být učiteli, protože je to „tradičně ženské zaměstnání“. Dalším problémem je nedostatečná míra asertivity, trpělivosti a ochoty pracovat s dětmi. A posledním, ne však nejmenším problémem, je výše platů ve státním školství, a s tím spojená malá atraktivita oboru.

4. Berou děti jinak učitele muže než učitelku ženu? Vnímáte nějaký rozdíl ve svém přístupu k dětem, než jaký mají Vaše kolegyně?

Na první stupni už se ten rozdíl dá vnímat víc než v předškolním prostředí. Někteří otcové jsou dost zaměstnaní nebo jiným způsobem nehrají dostatečnou otcovskou roli, což je pak na dětech znát. Na otázku jestli vnímám přístup svůj a kolegyní je těžké odpovědět - u některých je rozdíl velký, u některých žádný. Záleží na jejich přístupu.

Karel pracuje s dětmi už sedmým rokem a práce ho stále baví a nabízí.

5. Myslíte si, že by muži mezi učiteli malých dětí měli být zastoupeni častěji? A co by podle Vás pomohlo, aby se ve školkách a na základních školách učil vyrovnanější počet mužů a žen?

Mám pocit, že by bylo skvělé, kdyby byl podíl mužů ve školství vyšší. Mou přítomnost oceňují nejen rodiče, ale i kolegyně. Možná by to prospělo i lepší atmosféře v pedagogickém kolektivu.

Pomohla by také lepší propagace už u uchazečů na střední školy, dále větší podpora vedení škol a jejich zřizovatelů. A nepochybně finanční motivace, zvláště pro mladé a začínající učitele, kteří chtějí založit rodinu, to je také rozhodující. Školství by pomohl i "mladší" kolektiv. A to nemyslím věkem, ale v přístupu k dětem, v otevřenosti k novým vzdělávacím přístupům a inovacím.

<https://msmt.gov.cz/ministerstvo/novinar/muzi-v-materskych-a-zakladnich-skolach-karel-prochazka>